

FØROYA SOSIAL-DEMOKRATUR

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BROÐURSKAPUR

Nr. 26

Lýsingarprísir fyri mm: 12 oyru á
1. síðu, 10 oyru á 3. og 4. síðu

Leygardagin 10. juli 1948

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 2,00 + porto um fjórðingsárid

22 Arg.

OYRNAFJALL KOM Á TVØROYRI TÝSKVØLDIÐ

Stór mannfjeld var komin at taka ímóti.

Trongisvágsfjørður var sum ein spegil, tá ið OYRNAFJALL, farmaskúta Føroyinganna, flaggskrydd á fyrsta sinni stevndi inn á føroyskan fjørð og legði at Drelnes-bryggjuni.

Tað legði at landi beint undir Oyrnafjalli, sum tað eitur eftir. Hetta fjallið er sum Føroyingar flestu sáttligt og litillátað, og ivaleyst hevur ti einki dámað, at tað kom at verða so umrøtt millum manna. Tó hesa lötuna sýndi tað seg bliðskortað við einum høgum flaggi uppi á ti gráa sköltinum og rakettunum farandi upp móti ti skýfria loftinum. Tað hugdi eisini vinarliga niður at navnanum, sum er fittur sleppingur millum sínar likar, um hann ikki er so roysmikil sum hesin gamli steinrisin.

— Alt fólk um allan fjørðin var á ferð. Bilar og cyklur hastaðu imillum, og flokkar fóru eisini til gongu. Dagin fyri var frætt, at skipið skuldi koma kl. 4 á degi, ti høvdu öll gingið búgvín allan dagin, men so frættist aftur, at tað kom ikki fyrr enn um kvøldið.

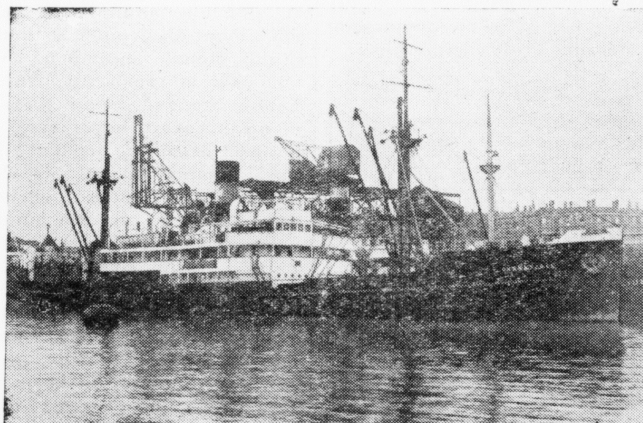
Skótarir gingu skrúðgongu oman ímóti, aftaná komu lærarar við skúlabørnum, og niðast við sjóvarmálan stóð sóknarstýrið fyri Froðbiar sókn, sum býarins vegna var komið at biðja skipið vera vælkomíð.

Tað er ikki so vanligt, at so stór skip leggja at í Føroyum, men atleggingin gekk sera skjótt og lagaliga.

Tá ið fast var vordíð, leikaði tónleikur Tú altfagra land mítt... og songurin ljóðaði. Aftaná bar sóknarstýrisformað., P. M. Dam, fram hesa røðu:

Í Norðbúgvum lá ein sterkur útferðarlongsul. Í víkingaskútum stevndu teir í allar ættir kring knøttin. Teir festu búgv har ið teir komu — og teir smæddust ikki burtur. Tað var mergur í knotum. Árvismiklir merktu teir land og fólk, teir komu til, tó teir ofta vóru harðir.

Teir komu eisini framvið her, nomu land og tóku Føroyar.

Vit eru so statt av sterkum bergi brotnir.

Í okkum liggur hin sami útferðarhugurin. Tær fjarskotnu leiðirnar draga. Við Íslands, Grönlands, Svalbard og Hvítahavsins strendur liggja okkara sjógarpar og balast.

Tað var stórtak, ið tikið varð, tá ið Nólsoyar Páll á sinni smiðaði hitt fyrsta farmaskipið. Eitt satt ódnartak í mun til látiðarinnar umstøður og möguleikar.

Tað var eisini eitt stórtak, ið tikið varð, tá ið Føroyingar tóku seg saman um hitt fyrsta Tjaldrið. Fyrsta takið viðvíkjandi hesum tiltaki varð rakt av kreppu og misseydnaðist. Men við stuðli frá danska státi og miklari hjálpi frá Ö. K. eydnaðist á øðrum sinni.

Men útferðar- og kappingarhugurin hjá okkum Føroyingum hevur staðið og stendur longur enn til bara neyðsynjarflutning til og frá Føroyum.

Tað hevur nú í mong ár verið skrivað og talað um at leggja uppi hina internationalu farmasiglingina. At visa okkara merki ikki bara á fiskimiðum kring heimn, men eisini á farmaskipum er í hvørjum vordíð meiri og meiri hitt glasiligasta framtaksmál hjá teirri ungu føroysku tjóðini.

Og so bar tað so væl til, at vit aftur, eins og sum nevnt tá ið »Tjaldrið« kom, við ógvuliga

vælviljaðum stuðli frá danska státinum komu at verða förir skipaliga sæð at gera tiltakið, ið ber av øllum øðrum.

Og hesa ferð leggja vit út í alheimssiglingina.

Eg kenni meg vísan í, at allir rættir Føroyingar eru gláðir yvir hetta stásiliga far og ynskja ti góða framtíð, og at tað má eydnast at festa tess stöðu, so tað tiltakið, sum tað er byrjunarstigið á, má verða grundfest, órongiligt og haldgott sum tess navn, fjallið, ið dagar móti himli omanfyri okkum, óvikiligt í ódn og stormi sum í logn, lýðku og bliðum byri brandandi í morgun- eins væl og í kvöldroðans vakurleika, høgt og háborið skoðandi út í allar ættir við ti óavmarkaða sjónarringinum.

Eg kenni meg í samljóð við tey bestu ynski hjá øllum rættum Føroyingum, tá ið eg seti fram vónina, at hetta okkara vakra og okkara lands størsta og glasiligasta skip, Oyrnafjall, má baksa seg til eitt landsins fjallafylgi, ið ber okkara fosturlands navn og merki kring knøttin millum allar heimsins tjóðir.

Á býarins vegna bjóði eg hesum prúða fari at vera vælkomíð til Føroyar.

Vakurt veitirar á tess virkismerki víkingaskútan, tekinin uppá útferðarhug og landavinning.

Vit eru fáir og smáir og stevna ikki at at vinna lond í bókstavigum týðningi. Men lat okkum fylkjast um stevnuna at vinna arbeiðs- og virkisrúmd. Vit eru eitt oyggjarfólk. Okkara vinnubreytir vilja til allar tíðir koma at liggja á havinum — og tað eru hesar breytir, vit megu ganga, og við at stiga inn á tilíkar tiljur sum á hesum fari, við útferðarstevnuni í húnnum hátt, stiga vit stórliga fram.

Vit fagna ti Oyrnafjalli og ynskja ti rikar dagar og góðar.

— Síðan takkaði skiparin O. J. Didriksen fyri ta móttöku, ið Tvøroyri hevði sýnt »Oyrnafjalli«. Spælt var aftur og sungið, og tá ið endað var, fóru fólk umborð, sum alspent høvdu staðið á bryggjuni og biðað eftir at sleppa at seta fótin innanborða á hesum gitna fari.

Umborð sást stjórin fyri skipinum, harra Z. Joensen, sum við frú var komin suður av Havnini at taka ímóti.

Öll vóru einmæld um at rósa og halda, at hetta var stásiligt og gott far, sum Føroyingar høvdu fingið hendur á. Nøkur ferðafólk kunna vera við, og eru rúmini til teirra sera góð og nosslig. Skipið er bygt í 1929, so tað er at rópa nýtt skip, og Týskarar, sum bygt tað hava, vóru, hvat annað ið er at siga um teir, menn, sum gitnir hava verið at gera dygdargott arbeiði.

Bliðskapurin var stórur, sum sýndur var teimum, ið umborð komu at siggja skipið og heilsa ti, og gingu skiparin og frúa á odda at taka væl ímóti teim vitjandi og sýna tað gestabliðni, sum Føroyingurin altíð og víða er róstur fyri.

Adrenn farið var av Drelnesi, slógu menn ring á bryggjuni hetta ljósa, hugnaliga summarkvöld. Medan stóð hitt gamla Oyrnafjall hábærsligt haruppi í ti bleika dimminum, hevði sama bliða bráð og sýntist at bera fram ynskið, at hetta siglandi »Oyrnafjall« skuldi vera eydnisgott, og sum stundir liðu, hava ein systkinaflokk í hólunum á sær.